

GŁOS POMORSKI

Nr. 218 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 3000 mk.

Prenumerata iniejsowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 70.000 mk., przedpłacone na poczet z od noszeniem do domu miesięcznie 71.210 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 75.500 mk., do Niemiec 80.500 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5.— fr., do Anglii 0.8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powsiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zarobk. Danziger Privat-Bank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-ismowej 2000 mk., w dziale reklamowym na stronie 1 3-ismowej przed tekstem 12.000 mk., wśród tekstu 8000, za tekstem 6000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja | Grudziądz, wtorek, dnia 25-go września 1923. | Telefon nr. 50 i 51.
Groblowa 27/29.

W Bułgarji ogłoszono stan wojenny.

Paryż, 23. 9. (Pat.) Według doniesień prasy tutejszej, w Bułgarji ogłoszony został stan oblężenia wskutek licznych zaburzeń komunistycznych w wielu miastach.

Król Borys podpisał dekret o sądach doraźnych.

Praga, 23. 9. (Pat.) Król Borys przybył do Soli, Izby i rozpisanie nowych wyborów. Prezydent ministrów Zankow miał jakoby królowi wręczyć prośbę o dymisję gabinetu.

Nowa fala komunizmu zalewa Niemcy.

Stresemann także nie robi nic dobrego. Gróźba przewrotu. „Na Berlin.“

Berlin, 23. 9. (Pat.) Dzienniki donoszą, iż w wielu miastach Rzeszy, a zwłaszcza w centrach przemysłowych, wybuchły ponownie zaburzenia, mające podłoże społeczne. Obecnie hasłem komunistów jest: Stresemann także nie robi nic dobrego. Hasło to znajduje odzwierciedlenie wśród stanu robotniczego, ale także wśród szerokiego sfer mieszczaństwa.

komunistów, a jednocześnie zachodzi obawa, iż ruch radykalny prawicowy wyjdzie z Meklemburga, Prus Wschodnich, a także z Bawarii.

W Bawarii wielką popularnością cieszy się hasło: **Na Berlin!**

W związku z tym ruchem wymieniane jest nazwisko generała Seecka, jako jednego z przywódców, jednakże właściwymi kierownikami tego ruchu są gen. Ludendorff i książę bawarski Ruprecht.

W kołach politycznych liczą się z możliwością, iż najbliższy przewrót rozpocznie się w Saksonii pod wodzą

Niech sobie gadają i robią co chcą.

Poincare wyraża zdziwienie, że Niemcy zapomnieli o wspaniałomyślności zwycięzców

Paryż, 23. 9. (Pat.) Prezydent ministrów Poincare w mowie, wygłoszonej w Champenoux wyraził zdziwienie, że Niemcy zapomnieli o wspaniałomyślności zwycięzców, którzy w chwili podpisania zawieszenia broni mogli byli wkroczyć do Niemiec, i zniszczyć ostatnią dywizję niemiecką. Kończąc, oświadczył Po-

incare: Niech sobie Niemcy gadają i robią, co chcą. My czekamy chwili, kiedy zdadzą oni sobie sprawę z istotnego stanu rzeczy. Gdy będą już nad przepaścią, jeszcze będą mogli się poratować, byleby tylko rozpoznali beznadziejność biernego oporu i udowodnili szczerą wolę wypełnienia swoich zobowiązań.

Primo de Rivera to nie Mussolini!

Nadzieje pokładane w Primo de Riverze zawiodły.

Barcelona, 23. 9. (Pat.) Jeden z przywódców partii radykalnej Postana oświadczył, iż nadzieje, pokłada-

ne w Primo de Riverze, zawiodły i że rządy jego doprowadzą niewątpliwie do przewrotu dalszego.

Komuniści wywołali rozruchy w Serbji.

Komuniści zmierzają do obalenia rządu i monarchji.

Londyn, 23. 9. (Pat.) Z Belgradu nadeszła wiadomość, że w Serbji wybuchły rozruchy, podobnie jak w

Bułgarji, kierowane również przez komunistów, którzy zmierzają do obalenia rządu i monarchji.

Rzesza zaciągnie pożyczkę w Ameryce.

Nowy Jork, 23. 9. (Pat.) Ambasador niemiecki wyjechał nieoczekiwanie do Berlina celem wzięcia udziału w konferencji wszystkich ambasadorów Rzeszy. Przed

wyjazdem oświadczył ambasador, że rząd Rzeszy z chwilą zaniechania oporu biernego zaciągnie pożyczkę w Ameryce.

Krakowska orkiestra wojskowa uzyskała 1-szą nagrodę.

Orkiestra pomorska ze Starogardu wyróżniła się.

Warszawa, 23. 9. (Pat.) Dziś odbyły się ostateczne ne rozrywki wielkich dorocznych zawodów tych orkiestr wojskowych, które przy konkursach kapel wojskowych uzyskały pierwszą nagrodę. Pierwszą nagrodę przy-

znano 20 p.p. z D. O. K. Kraków (kapelmistrz Sch w e y e r Juliusz). Ponadto wyróżniła się orkiestra 30 p. p. z Warszawy oraz orkiestra 60 p. p. ze Starogardu D. O. K. VIII.

Straszna katastrofa w kopalni Reden.

Komora z gazami trującymi. — Ogień objął całą kopalnię. Dotychczas wydobyto 27 ofiar. Pożar trwa jeszcze.

Katowice, 23. 9. (Pat.) We czwartek pod wieczór dwaj górnicy pracujący na odcinku wschodniej części kopalni,

złyny ratowniczej. Lekarz dr. Borkowski udzielił ofiarom katastrofy pierwszej pomocy lekarskiej. Ogólne kierownictwo akcją ratowniczą objął inż. Piotrowski

na poziomie 170 m. dokonali się do ściany, graniczącej z komorą dawno już zamurowaną i wypełnioną gazami trującymi.

z kopalni Renard. Od godz. 1 do 3 wydobyto 27 ofiar katastrofy, jedna osoba zmarła w szpitalu. Dotychczas nie rozpoznano jeszcze 5 ofiar. Na dole pozostał dotychczas sztygar oraz 2 dozorców. Liczby brakujących jeszcze nie ustalono, jednakże ogólna liczba ofiar nie przekracza 4 osób.

Silny nabój dynamitowy wyrwał otwór do komory, z której zaczęły wypływać gazy i które dostawszy się na powietrze, spowodowały wybuch i pożar.

Ze szybu buchają nadal kłęby dymu, świadczące o szalejącym jeszcze pożarze.

Z powodu braku odpowiednich przyrządów do gaszenia ognia, ogień objął wrkótce całą kopalnię. Akcję ratunkową rozpoczęto dopiero rano po przybyciu dru-

Giełda pieniężna

z dnia 24 września

Złoty polski	45.000
Marka niemiecka	0.0015
Dolary Stanów Zjedn.	287.000
Franki francuskie	17.100
" belgijskie	14.500
" szwajcarskie	50.900
Fund szterling ang.	1.303.000
Liry włoskie	13.000
Gułdeny holenders.	112.800
Korony szwedyckie	76.150
Korony duńskie	51.800
Korony norweskie	46.050
Korony czeskie	8.620

Nowoczesny wzór rządów katolickich.

(Po wizycie Kancelarza Sejpa).

Grudziądz, 24 września.

„W miarę, jak powoli rozwija się historia, jak czasy postępują naprzód — pisali jeszcze tak niedawno zwolennicy poglądu Laveley'a — zasady życia i śmierci, w świecie zasiane, coraz mocniej zaznaczały swe działanie.

Nigdy jeszcze z większą wyrazistością, niż w dobie obecnej, nie wykazano następstw wielkiego aktu wyzwolenia moralnego i umysłowego, jakim była reforma religijna XVI wieku.

Protestantyzm rozklasował ludy na wielkie dwie rodziny: pierwszą jest ta, która patrzy naprzód, rozwija się i postępuje normalnie; druga zaś ta, która ogląda się poza siebie i widzi zbawienie społeczne jedynie w poddaniu człowieka władzy unicestwiającej wszystko to, co ma on w sobie żywotnego.

Kołał się bardzo długo ten bezzasadny przesąd, jakoby ludy protestanckie wyżej stały pod względem gospodarczym i społecznym od narodów katolickich; jakoby, co ważniejsze, rządy katolickie nie odpowiadały duchowi naszych czasów i zgola były niemożliwe dzisiaj.

Gdy atoli w czasach obecnych całe narody i prowincje katolickie najwyraźniej przewyższają swych sąsiadów protestanckich, pod względem społecznym, politycznym, gospodarczym, umysłowym i moralnym, ucielił przed laty przez Laveley'a odgrzany.

Samą Belgią społeczną, w której tak bezkrytycznie rezygnował ten pisarz, nieustannie kłam zadaje lekko- myślnemu twierdzeniu. Mały ten kraj, długie wieki niekany przez wrogię najeźdźcę, poddany w końcu pod żelazne rządy protestanckiej Holandii, tak wysoko wzbił się dziś pod względem politycznym, ekonomicznym, umysłowym społecznym i moralnym, że zaczął najświetniejszą przeszłość i bogactwa wczorajszej swej zwierzchniczej protestanckiej. Stawszy się niezależnym królestwem katolickim, Belgia umiała najpierw zachować tradycyjną swą reputację handlową.

Właśnie od chwili ogłoszenia swej niezależności politycznej, w szczególny sposób rozwinęła swój nadal, a główny jej port, Antwerpia, odtąd znaczą nieustannie jej ślady szybkiego postępu.

Młode królestwo wykazało dalej specjalne zdolności kolonizatorskie w obrzynie, o dwadzieścia razy większem od metropolii, państwie Kongo, dokąd najpierw posłało tysiące bohaterskich misjonarzy, nauczycieli, oraz liczne do krzewienia na tym gruncie ziaren cywilizacji europejskiej.

Jako kraj par excellence przemysłowy, kroczy Belgia społeczna prawie na czele narodów cywilizowanych. Kraj ten w 1907 r. wykazał największą cyfrę obrotu handlowego na głowę pojedynczego mieszkańca, mianowicie 754 franki, gdy tymczasem Anglia liczyła 522 fr., Niemcy 265 fr., Francja tylko 246 fr., w tym samym stosunku.

Na polu społecznym Belgia daje najjaśniejszy przykład rozumnej polityki socjalnej, wysokiej ofiarności, rzutkości i energii, inicjatywy prywatnej w pracy dla dobra mas ludowych. Jakże wobec tak jasnego dowodu śmieszne jest twierdzenie pisarzy z obozu liberalnego, jakoby rządy katolickie nie mogły iść w parze z rozwojem gospodarczym i społecznym państwa społecznego, kiedy Belgia właśnie cały swój rozkwit, w przeważnej mierze, zawdzięcza rządowi katolickim, które od 38-let tak szczęśliwie prowadziły nawet państwową, i one to rozpoczęły nową, świetną orę w okresie niezależnego jej bytu politycznego.

Jeżeli gdzie najwyraźniej, to właśnie w Belgii dzisiejszej zadano kłam temu dziwnemu twierdzeniu. Z-

rządów bowiem katolickich kraj ten, terytorjalnie malutki, liczebnie — o najgęstszej w świecie ludności, umiał utworzyć sobie drogę pewną trwałego postępu. Wśród ludów cywilizowanych o ustroju parlamentarnym, jedyny to kraj, co w nieustannych zapasach politycznych umiał bez przerwy utrzymać w ciągu 38 lat rządy katolickie, gdy w innych państwach co rok niemal zmienia się kierunek w prowadzeniu spraw krajowych. I tylko wojna przerwała ten dotąd nieprzerwany ciąg rządów.

Przyszły atoli chwile doświadczenia dla rządów tych, ciężkiej próby dla samego stronnictwa i wogóle dla katolików belgijskich. Ostatnie przed wojną wybory parlamentarne postawiły wobec 8 milionowej ludności dręczące pytanie: mają nadal trwać rządy katolickie, czy zastąpi je rządy liberalno-socialistyczne?

I dylemat ów wyborczy bardzo łatwo mógł wysadzić katolików ze siodła politycznego wobec prostego faktu, że w Izbie mieli oni zaledwie 6 głosów większości. Wystarczyło tylko, by stracili 6—7 krzeseł, a rządy objąłby zjadliwy, walczący ze wszystkimi, co katolickie, blok socialistyczno-masoński.

Próba jednak wypadła nadspodziewanie pomyślnie dla katolików. W walce wyborczej nie tylko nie utracili ani jednego krzesła w Izbie, ale zdobyli jeszcze dziesięć nowych mandatów, utrwalając w ten sposób nadal swe dotychczasowe stanowisko polityczne. Nic już na to nie pomogły te bóje polityczne, rozróżnionej takimi obrótami wyborów, czeredy, jakie urządzano w kilku środowiskach przemysłowych; nie nie poradziła kampania oszczercza przez liberałów w prasie prowadzona przeciw zwartemu obozowi katolickiemu. Mimo nadludzkich wysiłków przedsięwziętych, kartel czerwono-niebieski smrotnie został pobity przez dzielne, karne stronnictwo katolickie.

Gdzie kryje się tajemnica tak wyjątkowego powodzenia?

W pracy społecznej, gorącą wiarą ożywionych katolików belgijskich, w mądrych miarach prawodawczych stronnictwa katolickiego, oraz w rozumnej, nawskroś postępowej, polityce społecznej rządu. Polityka ta jednolita, mając na widoku dobro wszystkich warstw społeczeństwa, przede wszystkim uwzględnia interesy ludu pracującego, zapewniając stronnictwu katolickiemu głosy rzeszy milionowych.

Początek polityki tej sięga r. 1884, kiedy to ministerium liberalne musiało ustąpić miejsca ministerium katolickiemu.

Wielorakie przesilenia podówczas przechodził ten nieszcześliwy, ciekawy, a mało znany kraj. Rolnicy głośno skarżyli się na przysięgające ich współzawodnictwo zboża amerykańskiego i produktów, dowożony od sąsiadów gospodarnych.

Przemysł fabryczny nie znajdując dość opieki ze strony rządu liberalnego, wobec przemożnego współzawodnika — potężnej Anglii, chwiał się w walce nierównej, zagrażał setkom tysięcy pracowników pozbawienia chleba. Podobną chorobę ciężką przechodziła rzemiosła i handel.

Do tych niedomagań wewnętrznych dołączyła się jeszcze walka szkolna, zaogniająca umysły mieszkańców, rozdzielonych polityką przeciwkościelną na dwa wrogie sobie obozy.

Wkrótce nawet połała się krew bratnia: w r. 1887 wybuchł pożar strajkowy w ośrodkach przemysłowych, górniczych przeważnie i hutniczych zagłębia Charleroi.

Rozgrywały się sceny podobne do tych, na jakie tak niedawno patrzyły oczy nasze w roku 1905. Bandy wyrostków przebiegały po fabrykach z rewolwerem w ręku, domagający się rzucenia robót; łupili domy pracodawców, rozbiły narzędzia, maszyny, niszczyły materiały i składy towarów, siały pożogę, zniszczenie, niby dzikie hordy azjatów.

Początek rządów katolickich był więc nader trudny. Trzeba było na swą odpowiedzialność wziąć tę smutną spuściznę bezładnej przeszłości, jaką wydały rządy liberalne.

Katolicy od razu zaczęli robotę planową. Idąc w tym względzie za wzorem angielskim, rząd belgijski, drogą ankiet, najpierw zbadał przyczyny bied krajowych. Komitet ankietowy, złożony z 55 członków, wydał swe prace w 4-ch grubych tomach, które zawierały w sobie podstawowy materiał dla tego prawodawstwa społecznego, którem tak słusznie chlubi się dziś Belgia katolicka. Prezes Ministrów Bernaert, naszkicował mądry plan odbudowy społecznej.

Jednocześnie działacze katolicki odbywali kongresy w Malinas i Liege, by wspólnie z rządem leczyć te rany, jakie zadała rządowi rewolucyjna wichura i aby rozpocząć pracę odrodzeniową w ojczyźnie znękanej. Zawrząło w warsztacie działalności społecznej.

Z jednej strony powstały nowe prawa socjalne, z drugiej zaś mnożyły się stowarzyszenia, związki, zakłady, które obejmowały pierwsze potrzeby kraju. Proletariat fabryczny otrzymał nowe prawodawstwo robotnicze, szkoły, różne ubezpieczenia, popierane przez rząd.

Klasy rzemieślnicze i drobnomieszczańskie zyskały mozną opiekę rządu i prawa, dźwignię w szkolnictwie odnowieniem, w premjach, wystawach, na które rząd hojnie czynił wydatki.

Rolnictwo i wogóle wiejski lud, pod wpływem nowych środków prawodawczych i zasiłków rządowych, najwidoczniej podniosło się ze stanu upadku i nędzy do nieznanego dotąd rozkwitu gospodarczego i zawodowego.

Słowem, gorliwa nawskroś nowoczesna praca rządu katolickiego oraz pełna poświęcenia działalność katolików belgijskich objęła główne interesa ludu fabrycznego, wiejskiego i miejskiego. I ona to sprawiła, że i tym razem stronnictwo katolickie z walki wyborczej wyszło ze świetnym tryumfem — mimo szalonej agitacji silnego bloku masońsko-socialistycznego.

Wbrew zuchwałym przechwałkom kartelu niebiesko-czerwonego, iż tym razem zgniecie on „reakcję

klerykalną“, rząd katolicki dalej prowadzi spokojnie losy tego pracownego narodu. Nad puste krzykactwo masońskie i wścieklą nienawiścią pełną, agitację socialistyczną, naród belgijski przełożył pracę pozytywną, owocną, rozumną, rządu jego i stronnictwa.

Mówiąc wyrażniej, w tym szalonym turnieju wyborczym zwyciężyły właściwie te organizacje robotnicze i rzemieślnicze chrześcijańskie, te szkoły, gimnazja, uczelnie wyższe wszelkiego typu, na które corok idą miliony franków z ofiarnych kieszeni katolickich dalei, odniosły tu zwycięstwo te wydawnictwa, dzienniki pisma periodyczne, te odczyty naukowe i ludowe pogadanki, te podziwu godne zakłady dobroczynne, przez zakony i stowarzyszenia religijne tak świetnie prowadzone, ta cała wreszcie rozumna działalność społeczna, która płynie z żywej wiary, niby ze źródła przezczystego skąd katolicy belgijscy czerpią ducha poświęcenia i moc niespożyta.

Rządy katolickie od tylu lat nieprzerwanie kierujące losami kraju, to tylko nagroda zasłużona zbożnej pracy społecznej, to wykwił tej pracy i proste jej następstwo.

Dziwny to kraj katolicki ta Belgia społeczna.

Kiedy gdzieindziej życie katolickie rozdiera ją nienasakci partynie, plamą i zatrują ją mrzonki modernistyczne, to w ojczyźnie Ojca Damiana rozdźwięk między starszym a młodszym pokoleniem zaznacza się nader umiarkowanie, bez żadnej szkody dla wielkiej sprawy Chrystusowej; a modernizm nie miał w Belgii ani jednego przedstawiciela. Stronnictwo katolickie pierwsze rzuca hasło postępu, idąc tu w myśl p. Schollaerta b. prezesa ministrów, który na maetyngu studentkim w Lovanium młodzieńczo powiedział:

„Jeżeli chcecie dziś walczyć i zwyciężać, to najdroższym dla was wyrazem, po słowie: **Kościół** musi być wyraz: **Postęp**“.

Mówił to ten sam pan Schollaert, który jako minister i premier nie wstydził się u trumny swego poprzednika na krześle prezesowskim, wyjąć z kieszeni różnicę i odmawiać pacierzy za duszę zmarłego kolegi — wobec zgromadzonego gabinetu ministerialnego, ciała dyplomatycznego, senatu i posłów Izby prawodawczej.

Wogóle powiedzieć trzeba, że Belgia społeczna dlatego tak szybko postępuje naprzód, że ma ludzi wiary niezachwianej, głębokiej wiedzy i niesychanej gorliwości, takich jak minister Schollaert, jak p. Verhaegen, prezes „Ligi demokratycznej“, poseł, pisarz i mówca, który przed wyborami przebiegał od wsi do wsi, od chaty do chaty, przekonując wyborców, iż obowiązkiem obywatelskim każdego belgijczyka jest dać głos na tego kandydata, który uczciwie bronić będzie interesów materialnych, zarówno moralnych jak religijnych narodu; jak poseł Briffant, ks. Rutten i wielu, wielu innych.

Śladami Belgii kroczy dziś odrodzona Austria od chwili objęcia steru rządów przez ks. Dr. Seipla.

Rzecz prosta, że ujęcie władzy przez tego chrześcijańskiego demokrate, a temsamem i naprawa młodej Rzeczypospolitej byłaby niemożliwą, gdyby nie wieloletnia świetnie zorganizowana i energicznie prowadzona akcja „Chrześcijańsko-społecznych“ z dr. Luegerem i Weiskirchnerem na czele.

Tylko uprzednio dobrze rozwinięty ruch chrześcijańsko-społeczny mógł sprowadzić chwilę, w której jeden z wybitnych jego przywódców uchwycił ster nawy państwowej, którą z nurtów rewolucji społecznej wprowadził na spokojny prąd pewnego rozwoju.

I dziś po kilku zaledwie miesiącach rządów widzi już owoce tej polityki chrześcijańskiej.

Wszystkim się zdaje, jakoby ks. Seipel dlatego przysłużył się krajowi, że naprawił spustoszony skarb austriacki. Wcale nie dlatego. Główną jego zasługą jest, że wylał beczkę oliwy na rozrzucone fale walk partyjnych, że łagodząco oddziaływał na rozszalałą walkę dwóch przeciwnych obozów politycznych, że więc zażegnał na walknicę społeczną skutecznie podciął agitację komunistyczną, a robocie socialistycznej wytrącił brzoź z ręki, że wreszcie zyskał zaufanie w kraju i zagranicą, co stanowiło kardynalny warunek do pożyczki zagranicznej i naprawy skarbu państwa.

I w Austrii, podobnie jak w Belgii, rządy katolickie dały kapitalny sprawdzian życiowej nauce chrześcijańsko-społecznej.

Powtóre, Austria dzisiejsza jak i Belgia dały nam tak świetną lekcję pogładową, jak mają walczyć o rządy katolickie te narody społeczne, które jeczą bezradnie pod jarzmem nielicznego a beczelnego bloku masońsko-socialistycznego.

Dlatego są one żywym, najwymowniejszym argumentem na zarzut przestarzały a ciągle odgrzewany o wyższości ludów protestanckich nad katolickimi, o niezgodności zasady katolickiej z nowoczesnym ustrojem gospodarczym, społecznym i politycznym.

Owszem, więcej jeszcze: służą one dziś za wskazówkę jasną, pewną, jakie szukać mają światła i mocy te narody nowoczesne, które odrodzić się pragną, trwać i rozwijać się szczęśliwie.

Ks. Dr. Al. Wóycicki, poseł

O honor oficerskiego munduru!

Wypadki dni ostatnich tak dalece zaniepokoiły opinię publiczną naszego miasta, że obowiązek obywatelski i dziennikarski nie pozwala nam dłużej o tych wypadkach milczeć, a każe zająć odpowiednie stanowisko, podyktowane najwyższą troską o cześć, o honor oficerskiego munduru.

Z pobrażeniem traktowaliśmy nie jedną sprawę, która dochodziła do naszej wiadomości i w której młodzieńczy tupet i nierozwaga przechodziły granice przyzwoitości. Mieliśmy pobrażanie dla impulsu młodzień-

czego, przekraczającego ramy towarzyskiego wychowania. Rozumieliśmy, że młodzież ma swe prawa, i że niejednych wybryków kłaść się nie winno na szali złości.

Lecz dziś już milczeć nie możemy.

1. Przed mniej więcej czternastu dniami obserwowaliśmy zajście w Wielkopolsce, i to zajście, które skończyło się rzucaniem szklanek i butelek z okna pierwszego piętra.

2. Niedawno, bo podczas pożaru teatru oficer ze szkoły kawalerii zaczął radcę miejskiego p. dyrektora A. i znieważał go bez żadnego uzasadnionego powodu. — Mimo interwencji p. prezydenta Włodka oficer nazwiska sweo nie podał.

3. Zabawa młodych handlowców w zamkniętym kółku w Hotelu pod „Złotym Lwem“. Oficer, i tu znowu ze szkoły kawalerii, zjawia się na tej zabawie. Zachowuje się w sposób nad wyraz nieprzyzwoity wobec pewnej pani, żony znanego powszechnie przemysłowca. Mąż zwraca oficerowi uwagę na nieprzyzwoitość zachowania się. Powstaje wymiana zdań. Oficer wybiega i po chwili wraca z kilku kolegami. Wszyscy przemocą wpadają do lokalu, robią awantury, biją właściciela hotelu i to z Centralnej Szkoły Kawalerii. O ile wiemy, nazwiska są władzy wojskowej znane.

4. W nocy z poniedziałku na wtorek nowe zajście na Zbożowym Rynku. Czterech czy pięciu oficerów urządzają burdy w Mazurce. Strzelania, wyzwiska, napaści w miotania obelg na „cywilów“. Wkracza policja i żandarmeria. Hałas i awantura wkracza policja i żandarmeria. Narazie, o ile wiemy, stwierdzono nazwisko oficera z 18 pułku ułanów. I ono jest nie obce władzy wojskowej.

Oto fakty, które posiadają swą smutną wymowę! —

Żyjemy na Kresach Zachodnich, gdzie wszelkie nasze poczynania pilnej podlegają obserwacji wrogiego nam elementu, gdzie Polska w wszystkich swych warstwach i reprezentantach dbać musi o ciągłe świadectwo że obowiązują ją zasady i zwyczaje zachodnie. tyka z dzikich pól lub zwyczaje azjatyckie.

Wybryki, jak powyższe, kompromitują zdrowy i podporządkujący się zwierzchności ogół oficerski, i dlatego podnosimy nasz głos, ażeby władza wojskowa żelazną dłoń, bez pobrażania, bez pardonu w karby ujęła niesforne jednostki, wyłamujące się z przepisów służbowych i towarzyskich.

Poruszamy przykry ten temat w interesie samej społeczności oficerskiej, aby niestosowne i nie liczące się z mundurem oficera polskiego zachowanie się jednostek nie obciążało honoru armii polskiej i grudziądzkiego korpusu oficerskiego. —

Rząd nie dopuści do strajku urzędników.

Grudziądz, 24 września.

Onegdaj odbył się w Warszawie wiec centralnego komitetu związków urzędników państwowych, na którym uchwalono, w stylu bardzo ultimatywnym, szereg żądań ekonomicznych i zakończono je... groźbą strajku.

Cóż to, strajk urzędników? — Jest to anarchia w państwie, anarchia w całym znaczeniu tego słowa, i niemasz rządu, któryby ją mógł tolerować, jak niemasz społeczeństwa jako tako zdrowego, któreby przeciw jej grozie nie miało się zorganizować.

Urzędnicy mają swe związki, mogą zgłaszać swe żądanie w drodze legalnej, mogą odwoływać się do poparcia prasy. Sto dróg stoi przed nimi otworem.

Ale groźba strajku? Perspektywy zatamowania różnych galezi życia? Nierząd? Tylko oburzenie powszechne może być odpowiedzią na tak potworną taktykę.

Miedzy urzędnikiem państwowym a pracownikiem prywatnym niema żadnej analogii. Urzędnik państwowy jest na służbie państwa. Służy interesowi publicznemu. Zabezpiecza funkcje publiczne. Urzędnik państwowy, bez względu na pracę, którą spełnia, jest odpowiedzialny za całość spraw państwowych. Naród składa w jego ręce doniosłe czynności i ma prawo żądać, aby te czynności były spełniane sumiennie i regularnie.

Dyscyplina jest kością pacierzową pracy urzędniczej.

Pozwolić urzędnikom państwowym na strajk — to oddać się pod władzę terroru najokropniejszego, jaki można sobie wyobrazić. Skoro funkcje urzędnicze są dla państwa niezbędne, to zaprzestanie ich przykładu nóż do gardła samemu państwu. Dziś noże tego używają kolejarzy, jutro telegrafici, pojutrze policja, a z czasem może dopuścić do tej swobody i wojsko?

To też — powtarzamy — tylko rząd bezmyślny i obłąkany, mógłby tolerować strajki urzędnicze.

Nawet socjaliści europejscy, gdy tylko są przy władzy, posługują się językiem twardym.

Zacytujemy tu słowa Wolfganga Heinego, skreślone w „Sozialistische Monatshefte“ a przedrukowane w „Vorwärtsie“:

„Żadne państwo demokratyczne — pisał ten wódz socjalistów niemieckich przed dwoma laty — nie może uznać prawa strajku urzędników państwowych.

Położenie prawne urzędników, w szczególności ich warunki pracy i wynagrodzenia, stanowią część prawa publicznego i są ustalone przez ciała prawodawcze oraz, pod ich kontrolą, przez administrację.

Próba zmuszenia, drogą groźby i odmowy pracy, państwa do pewnych zobowiązań oznacza usunięcie prawnej reprezentacji narodu na rzecz panowania gwałtownego jego urzędników. Ze służby państwa urzędnik staje się tyranem narodu: nadużywa władzy, którą mu powierzyła zbiorowość. Jasne to, śmiałe i proste!

Nie inaczej mówił w roku 1920 p. Millerand, zapowiadając, że nie pozwoli, aby urzędnicy powstawali przeciw państwu, od którego dzierżą władzę.

Takie same stanowisko zajął w r. 1909 we Francji bardzo radykalny wówczas minister spraw wewnętrznych, Briand, oświadczając, że „rząd nigdy, za żadną cenę nie będzie tolerował zamachów na dyscyplinę urzędników.“

Dlatego spodziewać się należy, że rząd nasz, czyniąc zresztą zadość usprawiedliwionym, a istotnie niecierpiącym zwłoki żądaniom urzędników, potrafi jednak przypomnieć im zarazem, że właśnie państwo demokratyczne jest i musi być najściślej wrogiem anarchii — a więc strajku urzędniczego.

Zbrojenia niemieckie.

Potężna armia niemiecka!

„Daily Mail“ ogłasza serię artykułów omawiających zbrojenia Niemców, drwiąc z przepisów traktatu wersalskiego:

„Niemcy stawiają na każdym kroku przeszkody komisjom kontrolującym. Francuzi mimo to stwierdzili stan zbrojeń niemieckich.

Sztab generalny istnieje dalej, nazywa on się teraz „Heeresleitung“ (Dowództwem armii). Generał Seeckt spełnia to same zadanie, co kiedyś szef sztabu generalnego. Autorytet jednak jego jest o wiele większy. Jest on głównodowodzącym armii niemieckiej. Przed wojną była armia cesarska wolna od kontroli cywilnej i parlamentarnej. Dzisiaj także nie podlega Seeckt ministrowi wojny Gesslerowi. Przeciwnie. Gessler jest tylko agentem generała Seeckta i ilekroć zmienia się gabinet, to Gessler pozostaje w urzędzie. Za czasów cesarza armia była organizmem niezależnym. Nic się w tem nie zmieniło. Akademia wojenna istnieje dalej i kształci oficerów. Niemcy podzielone są na siedem okręgów obrotu. W każdym okręgu jedna jest akademja wojenna. Liczba oficerów kształcących się na tych akademjach jest tak wielka, jak za czasów cesarza.

W roku 1923 liczono tę samą ilość depotów, co w r. 1913, z tą jednak różnicą, że w roku 1913 liczby powszechnie były znane, dziś jednak trzymane w tajemnicy. W r. 1913 liczono 144 depotów, generał Nollet zezwolił na 55. Rozporządzeniem tajnym z dnia 19 kwietnia 1923 r. ustalił rząd niemiecki liczbę depotów na 137. W ten sposób wykształcić może sztab generalny niemiecki tę samą ilość żołnierzy co 10 lat przedtem. Od lat 21 — 45 jest dziś w Niemczech wykształconych żołnierzy 6,9 milionów, od 19—21 lat 0,92 milionów, razem 7,82 milionów. 6,5 milionów tych żołnierzy służyło w armii cesarskiej i brało udział w wojnie. Czwórć miliona tych ludzi stoi dziś do dyspozycji. Służą oni w reichswerze i szupo.

Stowarzyszenie wydawnicze zjednoczonych muzyków polskich wydało następujące nowości pedagogiczne:

1) „Śpiewnik szkolny“ część II, zawierająca 20 pieśni trzygłosowych latwych, dla zespołów męskich, lub żeńskich w opracowaniu Ludwika Heintzego.

2) „Pieśni szkolne“ zeszyt III, zawierający 20 pieśni trzygłosowych dla takichże zespołów w opracowaniu Leona Chojackiego.

Podręczniki powyższe są aprobowane przez komitet redakcyjny, składający się z pierwszorzędnych powag fachowych.

Henryka Mościńskiego: „Dzieje porozbiorowe Polski cz. I“ zawierają zbiór dokumentów pism dyplomatycznych, odezw, manifestów itp. Podręcznik ten ułożony zgodnie z programem szkolnym, znakomicie ilustruje wykłady historii w szkołach średnich i seminarjach. Niezależnie od tego praca ta przydać się może również politykom, publicystom itp. jako niezbędna książka podręczna.

Na wyróżnienie zasługuje „Książeczka dziecka polskiego“ B. Smolichskiej z pięknymi ilustracjami W. Rojczykówny cz. I. Trzeci rok nauki dla szkół powszechnych jako wzór książki dobrej i pożytecznej.

Kazimierz Wójcicki w nowej swej książeczce „Obraz w nauczaniu języka ojczystego i literatury“, wskazuje metody poglądowego nauczania języka i literatury. Jest to pierwsza u nas w tej dziedzinie praca, oparta na głębokich studiach naukowych i doświadczeniu pedagogicznym.

Na koniec zaznaczyć należy, że tak dotkliwie odczuwany wśród akademickiej młodzieży rolniczej brak podręcznika hodowlanego byłby wypolniony został przez obszerną pracę Jerzego Zakrzewskiego p. t. „Hodowla ogólna zwierząt gospodarskich.

SOFJA, 23. 9. (PAT). Bułg. ag. tel. Niepokoje, wywołane przez komunistów w okolicach Stara Zagora Czirpan i Nowa Zagora zostały stłumione przez władze przy udziale ludności, która domagała się

przywrócenia ładu

W miejscowościach Czirka, Czelnowa jakoteż w szeregu innych miasteczek w okręgu Kazanlik grupy komunistyczne w liczbie mniej więcej 300 ogłosiły

republikę sowiecką.

Oddziały wojsk garnizonujących w tej okolicy, przywróciły porządek. Komunisty uciekli w góry. W czterech innych miejscowościach usadowili się komuniści, lecz i tu podjęto akcję dla ich zwalczania. Po stronie wojsk rządowych jeden oficer i czterech żołnierzy został rannych.

Sensacyjne rewelacje „Morning Post.“

Wartość eksportu niemieckiego jest podwójna w porównaniu z eksportem z roku 1913.. — Niemcy na polu przemysłowym biją Anglię.

Grudziadz, 24 września.

„Morning Post“ drukuje ciekawe uwagi swego korespondenta berlińskiego na temat finansów Niemiec.

Zwalcza on w całej rozciągłości

tezę niemiecką,

jakoby wywóz niemiecki był niższy od przywozu.

Wskazuje na raport o ekonomicznym i finansowym stanie Niemiec (Department of Overseas), który zaznacza, że skutkiem płynności waluty niemieckiej, trudno oceniać wartość wywozu niemieckiego. Niemcy ukrywają swój eksport.

by nie płacić reparacji, a urzędnicy handlowi są karni w wypełnianiu instrukcji rządu.

„Jest rzeczą znaną — pisze „Morning Post“ — że wartość niem. eksportu jest podwójna w porównaniu z eksportem z roku 1913. Nie jest też prawdą, jakoby z zasady sprzedawano towary niemieckie na obcych rynkach taniej od tamtejszych. Były to sporadyczne wypadki, spowodowane krótkowidzstwem kupców. Obecnie rząd niemiecki ustanowił komisję kontrolną, by zrównać ceny towarów eksportowanych z cenami na rynku światowym.“

Istotnie Niemcy wywożą jedną trzecią mniej na wadze, niż w roku 1913, lecz wzamian za węgiel i minerały, jako cięższe, a mniej wartościowe, wywożą lżejsze, a bardziej

wartościowe chemikalia,

części maszyn, przybory precyzyjne.

Finansista niemiecki Horten oblicza w piśmie „Plutos“, że możnaby śmiało wartość eksportu podawaną przez rząd (2 miliony mk. zł.) podnieść do 4 milionów mk. złotych.

Na dowód tego przytacza korespondent „Morning Postu“ zestawienie wywozu sporządzone przez angielską komisję.

I tak: Anglia wywoziła (za rok 1922) 8120 ton maszyn rolniczych, Niemcy 30 814 ton; Anglia części maszyn 12 167 ton, Niemcy 54 445 ton; Anglia maszyn do szycia: 58 702 sztuk, Niemcy 253 937 sztuk; Anglia lokomotyw 32 208 sztuk, Niemcy 70 548 sztuk, Anglia tenderów —, Niemcy 22 143 sztuk; Anglia motorów dla samochodów i aeroplanów —, Niemcy 11 200 sztuk; Anglia lampek elektr. 5 082 976 sztuk, Niemcy 42 000 000 sztuk.

Szwindłe giełdowe „Kurjera Porannego“ i „Przeglądu Wieczornego“.

Grudziadz, 24 września.

Na łamach prasy warszawskiej od kilku dni toczy się niezmiernie interesująca dyskusja, z której okazuje się, że „Kurjer Poranny“, główny organ opozycji przeciw obecnemu rządowi, wraz z „Przeglądem Wieczornym“ (organy p. Friesego) uprawiają w najlepsze szwindły giełdowe. Niezmiernie charakterystycznym w całej sprawie jest fakt, że szwindle te lewicowego „Kurjera Por.“ zdemaskował żydowski „Nasz Przegląd“, który sprawę tę ujął następująco:

„Okazało się, że dzienniki p. Friesego „Kurjer Poranny“ i „Przegląd Wiecz.“ zorganizowały specjalną akcję oszukańczą (sic), mającą na celu wywołanie paniki (sic) wśród nieorientującej się publiczności. Za pomocą zwykłego sfałszowania ceduły (sic) giełdowej w pierwszym dniu wprowadzenia wolnego obrotu dewizami usiłowano przerazić ogół rzekomo nagłym skokiem dolara z 249 na 315 tysięcy. Lecz nie poprzestawszy na tej machinacji „Przegląd Wiecz.“ z dnia 12-go września wydrukował następującą notkę:

„Dolar stał wczoraj w Warszawie 259.000. W Gdańsku 47 milionów marek niemieckich. Jeżeli ktoś chce kupić w Berlinie dolara przez arbitraż marki niemieckiej, tj. kupując za marki polskie markę niemiecką — a to jest „normalna droga“ — to musiał zapłacić wczoraj około 2.700.000 mk. pol-“

skich za tę sumę marek niemieckich, jaka jest potrzebna na kupno w Gdańsku jednego dolara.“

Niewiadomo doprawdy, co należałoby podziwiać w tej notatce, niebawem ignorację, graniczącą z elementarną nieznajomością najprostszych działań arytmetycznych, czy też szantażowanie (sic!) nieorientującej się szerokiej publiczności dla celów conajmniej ciemnych.

Każdy sztabak może wszak obliczyć, że jeśli płacono wówczas w Berlinie za 100 marek polskich 17.500 marek niemieckich, to za 47 milionów niemieckich zapłaconoby najwyżej 270.000 marek polskich.

W jaki sposób „Przegl. Wiecz.“ wykalkulował sobie humorystyczną wprost cyfrę 2.700.000 marek polskich za dolara pozostanie tajemnicą jego „czarnogieldziarskiego“ resortu we właściwym tego słowa znaczeniu.

Oczywiście rozchodziło się w danym wypadku o spętogowanie niepokoju, obliczonego na to, że publiczność zacznie się gorączkowo pozbywać papierów wartościowych w obawie przed nadciągającą jakoby katastrofą walutową.“

Tak pisał żydowski „Nasz Przegląd“, dokładnie podkreślając, że dwa dzienniki lewicowe, uważane za organy p. Piłsudskiego — są właściwie przedsiębiorstwami szantażowo-czarnogieldziarskimi.

Walka czerwonych katów z religją.

Jak wygląda w praktyce walka z religją. — „Atak na bogów i diabłów“. Dwa słupy z belką poprzeczną. — „Wrota do raju“.

Grudziadz, 24 września.

Wchodzący w Kijowie organy Ukraińskiego Okręgu Wojennego p. n.: „Krasnaja Armija“ prowadzi, jak cała prasa sowiecka, propagandę antyreligijną.

Jak wygląda w praktyce walka z religją w armii czerwonej, można mieć wyobrażenie na podstawie następujących obrazków, które znajdujemy w tem piśmie:

... W końcu lipca otrzymaliśmy uzupełnienie. Wielu z pośród nich to chłopcy z głuchej wsi. Równowześnie ich, którzy służą od jesieni, przyzwyczaili się już do zwyczajów wojskowych, liczni

zapisali się do bezbożników.

Nowicjusze zaś są zupełnie surowi.

Zaprowadzono ich do biblioteki, pokazano różne działy; zaczęli się przypatrywać działowi „Bezbożnik“.

— Patrz, jak ładnie wymalowane — mówi jeden z nich — „Atak na bogów i diabłów“.

— No, jak, podoba się? — zapytuje komendant plutonu.

— Ładne, — mówią chłopcy, rumieniąc się.

— Czemuż się rumienicie? Nosicie pewno jeszcze krzyżyki?

— Tak. Ale możemy je złożyć.

Tegoż samego dnia złożono 4 krzyżyki, które też przy niniejszem przesyła się do muzeum bożków „Krasnej Armii“.

(podpis) 19 kawpółk Gajdukow.

Redakcja dodaje od siebie: krzyże otrzymano.

Dzień św. Eljasza w obozie.

W sierpniu, w dzień św. Eljasza, cała dywizja kazańska ruszyła do ataku przeciw bogom i diablom. Dzień poświęcono pracy, wieczorem zaś ze wszystkich namiotów ruszyły szeregi „Krasnoarmiejców“ do klubu obozowego. „Clou“ święta — to pochód przez obóz z popami i bożkami.

Na wozie intendenckim siedzą „pop“, rabin i ksiądz, dokoła warta honorowa — pluton „Krasnoarmiejców“ i kilku jeźdźnych, wszyscy w strojach żałobnych.

Pochód rusza. Słychać „Święty Boże“. Za wozem idzie „pop“ i śpiewa a nutę pogrzebową za „zmarłe sługi boże popów wszelkiej maści.“

Płaczki żałobne zawodzą: „czemuż opuszczacie nas popiki święte, jakże bez was — „swołoczów“ — żyć będziemy.“

Na placu ćwiczebnym dwa słupy z belką poprzeczną, ponadtem napis: „wrota do raju“. Przewieziono bożków przez wrota. Ciepło im tam będzie.

Mówca zabiera głos:

— Towarzysze! Niedługo popy palily uczonych; dziś my wykształceni w Krasnej armii, palimy popów i wznosimy okrzyk na cześć wszechmocnej nauki...

Słomiane manekiny trzech „popów“ zapalają się powoli.

Tymczasem na innym wozie nadjeżdża nauka: ładna kobieta, wsparta na ramionach robotnika i włóścianina. Towarzyszy jej oddział w wiankach na głowie w czerwonych płaszczach.

Bogów pochowano wśród wybuchów śmiechu; Naukę triumfalnie prowadzą „Krasnoarmiejcy“ do obozu.

Polska prowadzi politykę odbudowy Europy.

Kopenhaga, 23. 9. (Pat.) Prasa duńska komentuje przyjaźnie kandydaturę Polski do Rady Ligi Narodów. Organ finansowy „Boersen“ pisze:

Uważamy kandydaturę Polski za zupełnie uzasadnioną oraz korzystną dla interesów duńskich, ponieważ Polska jest największym z pośród nowych państw i

szczerze zainteresowana w przeprowadzeniu traktatu wersalskiego i paktu Ligi Narodów.

Narodowy dziennik „National Tidende“ pisze: Od czasu odparcia najazdu bolszewików Polska prowadzi politykę pokoju i odbudowy Europy.

79 890 bezrobotnych w Czechosłowacji.

Wiedeń. (AW.) Liczba bezrobotnych w Czechosłowacji w połowie sierpnia 1923 r. wynosiła 61.500. W lipcu 1923 liczba bezrobotnych wynosiła 79.890.

W Tokio jest 800.000 ludzi bez pracy.

Tokio. (AW.) Rodzina cesarska postanowiła pałac

swój odstąpić na rzecz pozbawionych dachu, oraz przedstawicielom państw obcych, pozbawionych swych budynków z powodu trzęsienia ziemi. Wskutek katastrofy w Tokio panuje ogromne bezrobocie, przeszło 800.000 ludzi znajduje się bez pracy.

Pensje zasadnicze handlowców.

Grudziądz, 22 września.

Po dłuższych pertraktacjach została zawarta pomiędzy Centralnym Związkiem Pracodawców na Woj. Pomorskie i Okręg Bydgoski z jednej a Związkiem Handlowców z drugiej strony umowa, wedle której od dnia 1 sierpnia zorganizowani w Związku Handlowców pracownicy handlowi przemysłowi i biurowi otrzymywać będą poniżej wyszczególnione pensje minimalne:

I. Uczniowie: w 1 roku nauki mk. 451 120.—, w 2 roku nauki mk. 563 920.—, w 3 roku nauki mk. 676 660.—
II. Pracownicy: GRUPA O. Siły przejściowe — siły pomocnicze, wykonywujące tylko prace, nie wymagające żadnych kwalifikacji:
w 4 roku praktyki ogólnej = 1 roku praktyki w danej branży 881 860.— 835 860.—
w 5 " " " " " " 974 320.— 928 000.—
w 6 " " " " " " 1 067 240.— 1 020 820.—

GRUPA I. (Siły wykonawcze).

Kat. I.

Kat. II.

Kat. III.

Detaliczny handel
żywnościowyInny handel (prócz I i
III. kat. oraz biurowy
w handlu)Pracownicy biur, zbożo-
wnictwa, drogerji, prze-
mysłu, branży transpor-
towej i elektryczn.

m.

ż.

m.

ż.

m.

ż.

w 4 roku praktyki
w 5 " "
w 6 " "
w 7-8 " "
w 9-10 " "
w 11-12 " "
po 12 latach "

1 203 370.— 1 102 540.—
1 300 570.— 1 190 370.—
1 445 330.— 1 278 380.—
1 671 190.— 1 514 130.—
1 881 370.— 1 671 190.—
2 092 020.— 1 776 280.—
2 301 320.— 1 881 270.—

1 266 700.— 1 160 560.—
1 369 020.— 1 253 020.—
1 521 400.— 1 345 660.—
1 759 140.— 1 593 820.—
1 980 280.— 1 759 140.—
2 202 120.— 1 869 760.—
2 421 440.— 1 980 380.—

1 393 370.— 1 276 620.—
1 505 930.— 1 378 330.—
1 673 540.— 1 480 230.—
1 935 060.— 1 753 210.—
2 178 310.— 1 935 060.—
2 422 340.— 2 056 740.—
2 664 690.— 2 178 310.—

GRUPA II. Siły branżowe.

Kat. I.

Kat. II.

Kat. III.

w 6 roku praktyki
w 7-8 " "
w 9-10 " "
w 11-12 " "
po 12 latach "

1 589 870.— 1 406 220.—
1 838 310.— 1 665 550.—
2 069 400.— 1 838 310.—
2 301 220.— 1 953 900.—
2 531 450.— 2 069 360.—

1 673 540.— 1 480 230.—
1 935 060.— 1 753 210.—
2 178 310.— 1 935 060.—
2 422 340.— 2 056 740.—
2 664 690.— 2 178 310.—

1 840 900.— 1 628 250.—
2 128 560.— 1 928 530.—
2 396 140.— 2 128 560.—
2 664 560.— 2 262 410.—
2 931 160.— 2 396 140.—

GRUPA III. Siły samodzielne

Kat. I.

Kat. II.

Kat. III.

w 6 roku praktyki
w 7-8 " "
w 9-10 " "
w 11-12 " "
po 12 latach "

1 734 400.— 1 534 060.—
2 005 420.— 1 816 960.—
2 257 520.— 2 005 420.—
2 510 420.— 2 181 530.—
2 761 590.— 2 257 520.—

1 825 680.— 1 614 800.—
2 110 970.— 1 912 590.—
2 376 340.— 2 110 970.—
2 642 550.— 2 243 720.—
2 906 930.— 2 376 340.—

2 008 250.— 1 776 270.—
2 322 070.— 2 103 850.—
2 613 970.— 2 322 070.—
2 906 800.— 2 468 090.—
3 197 620.— 2 613 970.—

GRUPA IV. Siły odpowiedzialne.

Kat. I.

Kat. II.

Kat. III.

w 9-10 roku praktyki
w 11-12 " "
po 12 latach "

2 445 650.— 2 172 540.—
2 719 620.— 2 309 160.—
2 991 720.— 2 445 650.—

2 574 870.— 2 286 890.—
2 862 760.— 2 430 690.—
3 149 180.— 2 574 370.—

2 831 800.— 2 515 570.—
3 149 030.— 2 673 760.—
3 464 060.— 2 831 800.—

GRUPA V.

Siły kierownicze poza taryfą.

Dodatek dla żonatych.

Na żonę 20 procent,
na każde niezarobkujące dziecko niżej 18 lat 5 procent.

Amerykańskie banki zaniechały notowań marki niemieckiej.

Rosja wysłała do Ameryki futra wartości miliona dolarów.

„Czarna giełda“ w Toruniu pod kluczem.

Toruń, 24 września.

W Toruniu zlikwidowano w tych dniach „czarną giełdę“, istniejącą przeszło od roku, a ukrywającą się dotąd przed oczyma władz i policji.

Lokal „Czarnej giełdy“ mieścił się w jednym z domów prywatnych przy ulicy Łaziennej, zaś agenci giełdowi wystawali przed gmachem P. K. K. P. w Toruniu, gdzie częściowo dokonywali transakcji pieniężnych.

W dniu likwidacji aresztowano kilkanaście osób, przeważnie żydów i skonfiskowano kilkaset dolarów i inne waluty.

Z „Czarnej giełdy“ miały stosunki — jak się okazało — osoby, dość wysokie zajmujące w Toruniu stanowiska.

Ze sali sądowej.

Wyrok na „badaczy Pisma świętego“.

W piątek dnia 21 bm. odbyła się rozprawa przeciw członkom sekty „badaczy Pisma świętego“, oskarżonym o agitację antyreligijną i zohydowanie artykułów wiary świętej katolickiej.

Czytelnicy nasi przypominają sobie zapewne ataki z antyreligijnymi ulotkami, drukowanymi w zakładzie „Drukpol“ p. Jana Steinsalca.

Przed sądem stanęli w piątek pp. Sobczak i Pomeczak innkonarjusze Izby Skarbowej, Kostkiewicz urzędnik kolejowy z Chełmży, i Rosjanin Palczakow. Sąd uznając oskarżonych winnych zbrodni zohydowania wiary świętej, skazał każdego z nich na 1 1/2 roku więzienia.

—** TEATR MIEJSKI. Dziś w poniedziałek odbędzie się przedstawienie zakupione przez firmę Herzfeld i Victorius dla pracowników fabryki. Początek przedstawienia o godz. 7-mej. Odegraną zostanie sztuka ludowa M. Bałuckiego „Majster Kiłski“.

We wtorek powtórzenie premiery „Pan Posel“ Fjatkowskiego z p. dyr. Hryniewiczem w roli tytułowej.

W środę „Pan Posel“. Bony ważne.

Jedną z najbliższych premier, jaką dyrekcja przygotowuje będzie „Beben“ komedia Vebera i Grosse'a. Nadzwyczajną wesołą sztuką zdobytą sobie na scenach francuskich obrazy sukces. Autorzy przedstawiają nam dobroduszną dziewczynę-trzpiotą, która naprzemian kręciwać będą pp. Kostocka i Poniewska. Reżyserię prowadzi p. Lenk.

Równocześnie przygotowuje p. dyr. Lange operetkę p. t. „Za oceanem“, w której prócz całego zespołu dogrywać będzie orkiestra Urzędników Skarbowych i Komunalnych pod batutą p. Słowikowskiego. Premiera naznaczona w pierwszych dniach października.

Celem jaknajwcześniejszej odbudowy teatru uchwalono za przykładem miasta Warszawy (pożar Teatru Rozmaitości)

od wtorku pobranie 10 proc. podatku od każdego biletu. Żywności nadzieje, że dodatek ten przyjęty zostanie przez publiczność przychylnie, powiększając tym sposobem ofiarność na cegiełkę dla Teatru Miejskiego.

—** Capstrzyk wojskowy odbył się w niedzielę wieczorem z okazji przedednia święta pułkowego 16 pp., jakie przypada na dzień dzisiejszy 24 bm.

—** Zebranie Związku Ludowo-Narodowego odbyło się w sobotę dnia 22 bm. o godz. 8 wieczorem na sali Hotelu Warszawskiego. Przemawiali posłowie prof. Treпка i dyr. gimnazjum Lipski z Warszawy.

Pierwszy mówca skreślił sytuację polityczną, warunki uzdrowienia skarbu, w końcu poruszył aktualną dzisiaj walkę z drożyzną. Drugi mówca w interesujących słowach poruszył najważniejsze zagadnienia gospodarcze.

W dyskusji przemawiali m. i. inż. Kunert, p. Londowski, Szulc i inni.

W uchwałonej rezolucji wyrażono zaufanie rządowi i uznanie dla działalności klubu poselskiego Zw. Lud.-Narodowego.

Jak gospodarzy szarańcza socjalistyczna?

Grudziądz, 14 września.

Trzeba, aby się ogół dobrze orientował w sprawach gospodarczych. Otóż jak się rzecz ma z cenami różnych przedmiotów w stosunku wzajemnym i porównawczym do cen przedwojennych?

Według cyfr urzędowych za sierpień rb. podrożało: zboże (ogólnie) o 36 proc., żyto o 35, jęczmień o 31, młso (produkty zwierzęce) o 44 1/2, towary kolonialne o 39, skóry o 51, towary włókiennicze o 102, metale o 66, materiały budowlane o 39, chemikalia o 55.

Z cyfr powyższych widzimy, że stosunkowo najtańsze i to znacznie jest zboże, a najdroższe — ubrania i bielizna.

Stosunki się tak ułożyły, że jeżeli w r. 1914 za korzec żyta można było kupić np. cztery koszule, dzisiaj nabędzie się za ledwie jedną. Tak samo z butami. Taki sam nienormalny stosunek jest pomiędzy niską ceną zboża, a wysoką — maszyn, narzędzi rolniczych i smarów.

Wobec tak znacznego podrożenia towarów miejskich budżet nabywcy pracowników rolnych oczywiście się skurczył. Na tej podstawie socjaliści propagują strajk pracowników rolnych, zmierzający do uzyskania podwyżek.

Zgoda!

Ale te podwyżki ma opłacić co? Towar najtańszy do połowy, a w stosunku do ubrania do 1/4 zdeprecjonowany korzec żyta. Tu leży jądro rzeczy. A przecież ten sam korzec żyta ma jeszcze dźwigać opłatę uchwalonych przez Sejm sanacyjnych podatków. Przez lat 5 ziemia płaciła śmiesznie małe podatki, prawie nic, teraz atak na całego, luzia na Soplicę.

Jeden absurd goni drugi.

Tak zawsze gospodarzy szarańcza socjalistyczna. Zjada doszczętnie jedno pole, potem przenosi się na drugie. Naprzód zjada drobnych kapitalistów, potem kon-

sumentów, a teraz przenosi się na własność ziemską Robotnik ciągle jest bez jutra. Pęcznią tylko grube ryby finansowe.

Echa wycieczki Ligi Żeglugi polskiej do Danii.

Liga Żeglugi Polskiej podczas wycieczki swej do Danii otrzymała w darze od p. Lunda, dyrektora Muzeum Handlu i Żeglugi w Kronenborgu (Dania) fotografię ze znajdującą się w Muzeum angielskiej tablicy bander morskich XVIII wieku.

Ta część tablicy, na której jest umieszczona Morska Bandera Polska przedrozbiorowa.

została przysłana w powiększeniu.

Na tablicy tej są pokazane również bandery Gdańska i Elbląga, które miały kolory polskie.

Bandera, jak jest wskazane na tablicy „Królestwa Polskiego“ przedstawia ukośny niebieski krzyż na białym polu, w górnym zaś rogu koło drzewa — biały orzeł w czerwonym polu.

Jest interesujące, że w czasie zestawienia tablicy powyższej wiele miast posiadało oddzielne bandery — i tak widzimy na niej bandery np. Londynu, Marsylii, Kalle, Dunkierki, Rotterdamu, Edynburga, Bremy, Lubeki, Hamburga, Neapolu itd.

Z tego można wywnioskować, że w wieku XVIII posiadanie odrębnej bandery nie oznaczało suwerenności jak obecnie.

Zarząd Ligi Żeglugi Polskiej przesłał przez Polskiego Posła w Kopenhadze hr. Dzieduszyckiego wyrazy serdecznej wdzięczności p. Lund za Jego sympatyczny dar, który zajmie zaszczytne miejsce w zbiorach Ligi sta nowiących zarodek naszego Muzeum Morskiego.

Rzeczy ciekawe.

Polowanie na... męża.

Mimo szerokich i na wysokie „C“ nastrojonych ha-seł autonomicznych, emancypacyjnych, wolnościowych u znacznej większości niewiast zawsze przebiega ciepłe pragnienie solidnego, prawnie poślubionego męża, oraz wytrzymać „Biedermayer—litu“.

Faktem jest bowiem, iż ze wszystkich otwartych dla kobiet karier, małżeństwo jest najbezpieczniejszym budulem.

Czy będzie pracować w akcjach, konfekcji męskiej czy też zamie się domem, młoda panna dzisiejsza nazywająca siebie panną tylko z szacunku dla tradycji, ciągle szuka męża. Kawiarnia, restauracja, cukiernia, administracja, five o'clock, wszędzie bywa i ciągle szuka.

Wszystkie fortele panieńskie ich suknie, dekolty itd., są miłymi sidłami, jakie stawiają na obłaskawionego mężczyznę, aby dostarczył im domu, dostatek, wygodę i tak zwanego romansu, najpierw z sobą samym, a potem, gdy im spowszednieje, z innymi Edwardami.

Mężczyzna nie wybiera sobie żony.

Rodzenie dzieci i opiekowanie się nimi w dzieciństwie, oraz setki innych trosk nieodłącznych od życia małżeńskiego, stanowią część zapłaty, jaką kobieta chętnie składa za przywilej zajęcia wysokiego stanowiska żony i matki, z którego może wynieść i z pogardą spoglądać na te, którym się mężczyzny zdobyć nie udało.

Przeciętnie samiec lub półsamiec lubi pochlebiać sobie, że sam wyszukał i oświadczył się pannie, która została jego żoną; jeżeli małżeństwo jego wypadło zewnętrznie pomyślnie, to będzie zaspakajał swoją próżność pokazywaniem żony przyjacielom i — ółkom.

Ale zapytaj szczerzy przyjaciel jego żony, niech one ci powiedzą, czy to on ją poślubił, czy ona jego.

Nie wielu naprawdę jest mężczyzn, którym by nie podszeptywało owego słowa: wypowiadają oni przypadającą na nich rolę z wiernością gramofonu przed prawdziwą aktorką, jaką jest kobieta, która przygotowała tę farsę — lub tragedię.

Z dziedziny wiedzy i nauki.

Radjostacja warszawska.

Montowanie maszyn na stacji radiotelegraficznej w Warszawie zostało zakończone; dobiegała również końca prace komisji odbiorczej, utworzonej na wniosek głównego inżyniera budowy p. Stalingera. Komisja ta, na czele której stoi b. dyrektor politechniki warszawskiej inż. p. Staniewicz, w ciągu dni najbliższych zakończy odbiór radjocentrali

odbiorczej w Grodzisku. W centrali nadawczej i w biurze operacyjnym prace komisji są w toku. Dotąd komisja stwierdziła, że wszystkie gwarancje techniczne są dotrzymane zarówno przez Amerykanów jak i inne biorące udział w budowie przedsiębiorstwa.

Provizoryczne uruchomienie wszystkich trzech instalacji przewidziane jest 24 września, kiedy nastąpi pierwsza

wymiana depesz

gratulujących z Ameryką. Ponieważ jednak do tego terminu prace komisji odbiorczej nie zostaną ukończone definitywnie, przeto otwarcie oficjalne i poświęcenie radjostacji odbędzie się w październiku.

Przypominamy dla orientacji czytelnika, że radjostacja warszawska składa się z trzech części:

z radjostacji nadawczej

na forcie II A pod Warszawą, zaopatrzonej w dziewięć wiel. potężnych alternatorów, motor Diesla i turbinę parową;

2. radjocentralę odbiorczą w Grodzisku i

3. biura operacyjne w Warszawie, gdzie będą przyjmowane i nadawane depesze.

Ministerium poczt i telegrafów skompletowało już niezbędny personel inżynierski

Masoneria przyznaje się do ojcostwa Ligi Narodów.

Grudniadź, 24 września.

Wobec kryzysu, jaki przechodzi Liga Narodów, masoneria zaniepokojona losami swej pupilki, postanowiła przyjąć jej z pomocą.

Mianowicie w „Temps'ie“ znajdujemy następujący komunikat:

„Konwent francuskiego Wielkiego-Wschodu rozpoczął w poniedziałek obrady pod przewodnictwem p. Felicien Court. Konwent uchwalił dekla-

rację, w której stwierdza, że „wszechświat masoneria pragnie udzielić zupełnego poparcia Lidze Narodów, aby nie potrzebowała już ona podlegać zainteresowaniom wpływowi rządów i aby mogła postawić dobro pokoju światowego ponad wszelkimi sprawami osobistymi.“

Jest to pierwsze oficjalne przyznanie się masonerii do ojcostwa Ligi Narodów.

Zatamowanie importu nawozów sztucznych do Polski

Z Gdańska piszą nam:

Strajk robotników portowych trwa w dalszym ciągu.

W wolnym porcie stoi bezczynnie siedem okrętów, a i reszta portu przepełniona jest towarami, które już zaczynają się psuć.

Katastrofa grozi w szczególności rolnictwu polskiemu.

Obecnie w pełni jest sezon importu nawozów sztucznych. Nawóz nie dowieziony wcześniej i niedostar-

czyj rolnikowi w przepisany czas, stanie się potem towarem straconym. Czyli, że jeżeli w najbliższych dniach strajk nie zostanie zlikwidowany, zagrożone są żniwa w Polsce w następnym roku.

Onegdaj na zebraniu Zjednoczenia Kupców i przemysłowców polskich w Gdańsku z oburzeniem mówiono o bezczynności Rady Portu, która katastrofie, grożącej polskiemu przemysłowi i rolnictwu przypatruje się obojętnie.

Cóż na to powie rząd polski?!

—** RECENZJA Z PREMERY „Pana Posta“ pojawi się we wtorkowym numerze „Głosu Pom.“

—** ZEBRANIE ZARZĄDU NARODOWEJ ORGANIZACJI KOBIET wraz z zaproszonymi gośćmi odbyło się przy licznych udziałach tych ostatnich, w dniu 21 bm w sali Hotelu Warszawskiego. Chodziło o sprawę kulturalno-oświatową Wschodnich Kresów Rzeczypospolitej, (Woliń, Nowogrodzkie i Wileńszczyzna), które chociaż należą do państwa naszego nie są jednak należycie owiane duchem polskim, polską kulturą i wróg ma wpływy tam — zaskarżające.

W celu więc wniesienia tam tego zacieśnienia węzłów i zespolenia prawdziwego z Macierzą — Tow. Opieki nad Kresami w Warszawie, zapoczątkowało już tam odpowiednie książki, wydawanie gazet, świetlice, szkoły i zdrowy, specjalny własny kinematograf. To też Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pozwoliło i przyklasnęło „Tygodnikowi Kwesty“ który na powyższy cel odbędzie się w całej Rzeczypospolitej.

Wszystkie Oddziały N. O. K. zostały powołane do pomocy w tej kwestii — przez swą centralę i z zapalem przystąpią do pracy w dniach 24 do 30 bm. W Grudniadzu — wobec wielu poważnych lokalno-kulturalnych potrzeb w danej chwili, uchwalono na powyższym zebraniu zająć tylko jeden dzień na kwestę t. j. niedzielę 30 września i do komitetu kwestowego przystąpił cały szereg kobiet.

W dniu tym odbędzie się zbiórka uliczna i po lokalach. Wielka popołudniowa zabawa dla starszej i młodszej młodzieży szkolnej i Wielka popularna zabawa taneczna dla dorosłych — wieczorem od 7 godz.

Z Pomorza.

—** DUSOCIN, pow. grudziądzki. W tutejszej miejscowości organizuje się Tow. Pszczelarzy dla Dusocina i okolicy. W tym celu zwołuje się w dniu 30 bm. zebranie na sali p. Blumy o godz. 4-tej po poł. na które się wszystkich właścicieli pszczół i sympatyków z okolicy uprzejmie zaprasza.

—** GARDEJA. (W sprawie afery przemysłowej). Jak się dowiadujemy p. Antoni Paczkowski, obywatel ziemski z Gardeji nie jest wcale wmieszany w sprawę przemysłową towarów, o czem „Głos Pomorski“ doniósł w notatce z dnia 13 bm. Pan Paczkowski nigdy żadnych towarów nie przemycił a tem samem nie został ujęty przez strażników celnych, jak donieśliśmy w wymienionej notatce. Poświadcza to właściciel pszczół i sympatyków z okolicy uprzejmie zaprasza.

—** CHELMNO. (Święto pieśni). Towarzystwo śpiewu „Harmonia“ w Chełmnie urządziło w niedzielę 7 września, swoją doroczną zabawę letnią ze współudziałem chórów mieszkanych „Moniuszko“ w Chełmnie urządziło w niedzielę śpiewanych „Moniuszko“ w Chełmnie, złączonych chórów mieszkanych „Cecylia“ ze Świecia, chóru męskiego „Echo“ z Chełmży i „Lutnia“ z Wąbrzeźna.

Zabawa odbyła się w „Strzelnicy“, dokąd w imponującym pochodzie pomaszerowały z muzyką na czele towarzystwa biorące udział w pochodzie. Na początku wianki polskie polskie odegrała orkiestra Centr. Szkoły Podofic. poczem nastąpiły popisy drużyn śpiewaczych. Najwięcej odznaczyły się chóry: „Echo“ z Chełmży i „Lutnia“ z Wąbrzeźna.

Na zakończenie przemówił miejscowy proboszcz ks. Rogala po czem wspólnie zaintonowano „Boże coś Polskę“. Wieczorem w ogrodzie przy doskonałym oświetleniu odbyły się wesole plasy taneczne.

* —** STAROGARD. (Z pobytu gen. Ładosia). Z okazji pobytu p. gen. Ładosia w Starogardzie, we wtorek dnia 18 bm. odbyły się popisy harcerstwa i sokolstwa. Ćwiczenia harcerzy i gra w piłkę nożną wywarła na wszystkich a przede wszystkim na p. generale bardzo dodatnie wrażenie.

Wieczorem odbyły się popisy Sokółów pod kierunkiem naczelnika dr. Roszaka, starego działacza na niwie sokolowej z Westfalii i Nadrenji. I sokoli odnieśli piękny sukces.

Dzień zakończono zebraniem towarzyskim w sali „Polonii“.

—** CHYLONJA. (Samobójstwo). Przed kilku dniami odebrała sobie życie przez powieszenie w swym mieszkaniu pani Pietraszewska. Co było powodem tego rozpaczliwego kroku dotąd stwierdzić nie było można.

—** KOŚCIERZYNA. (Wizytacja towarzystw). W czwartek dnia 20 bm. bawił w Kościerzynie dowódca 16 dywizji p. gen. Ładosz celem zapoznania się z działalnością tutejszych towarzystw jak „Sokoła“, Towarzystwa Powstańców i Wojskowych, i Związku Harcerzy Polskich i dania im odpowiednich instrukcji.

W związku z tem w sali Starostwa odbyła się konferencja w której udział wzięli m. i. przedstawiciele różnych związków wychowania fizycznego.

—** GDYNIA. (Prace nad budową portu). Roboty około budowy portu w Gdyni pomimo niedalekich do zrealizowania projektów oddania robót do wykonania w ręce konsorcjów zagranicznych, nie zostaną przerwane. Pertraktujące z rządem zagraniczne firmy, budujące porty i przystanie morskie w

wielkim stylu urządzeń technicznych, znalazły nowe zapoczątkowane prace w porcie gdyńskim najzupełniej zgodne z planem budowy nowoczesnych wielkich portów. W razie podjęcia przez zagraniczne prywatne firmy budowy portu w Gdyni polscy inżynierowie wesłoby do tej roboty w pewnym procencie, jako spółnicy tego przedsięwzięcia.

—** PUCK. (Wykrycie tajnych składów cukru). U jednego z hurtowników w Pucku policja znalazła 6 worków, zaś u pewnego obywatela ziemskiego aż 35 dwucentnarowych worków cukru. Obydwaj panowie przechowywali cukier w celach spekulacyjnych.

Skonfiskowany cukier sprzedany będzie uboższej ludności po niższej cenie.

Z całej Polski.

—** SZUBIN. (Tajemniczy wypadek). W ub. niedzielę na polowaniu w pobliżu Szubina wydarzył się smutny wypadek. Leśniczy Kuegler i zarządca folwarku Szubskawieś p. Majewski wybrali się na polowanie na dziki. Gdy zamierzali broń, fuzja p. Majewskiego puściła i cały ładunek przeszedł na wyrost głowy p. Kueglerowi, wskutek czego śmierć na miejscu nastąpiła. Na tle stosunków Szubskiej wsi krąży na ten temat rozmaite wersje. Kuegler był 35 lat leśniczym w Szubskiej wsi.

—** POZNAŃ. (Samobójstwo rosyjskiej artystki). W tych dniach odebrała sobie życie wystrzałem z rewolweru śpiączki Helena Siemionowa pochodząca z Kijowa, która występowała w kabarecie „Moulin Rouge“ licząca dopiero 21 lat życia. Samobójczyni dokonała rozpaczliwego czynu w mieszkaniu swoich znajomych przy ul. Bóznicej 16. Przyczyny nieznane

Ze sportu.

Z Sokoła grudziądzkiego.

Trening Sek. Sp. Sokoła odbywa się stale we wtorki i piątki, od godz. 4.30 na boisku przy ul. Radzyńskiej. Trener stale punktualnie na miejscu.

Dnia 25 bm. o g. 8 wiecz. odbędzie się w Bazarze zebranie informacyjne Sek. Sp. „Sokoła“

HELSINGFORS, 23. 9. (PAT). Mecz futbolowy Finlandia-Polska zakończył się wynikiem 5:3 na korzyść Finlandji.

LWÓW, 23. 9. (PAT) Dzisiejsze zawody piłki nożnej między Pogonią a wojskowym klubem sportowym w Lublinie zakończyły się zwycięstwem Pogoni w stosunku 7:0 (4:0).

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Polski przemysł zabawkarski.

Dotychczas Polska, nie posiadając własnych wyrobów, lub mając je w ilościach bardzo nieznacznych dla zaspokojenia rynku wewnętrznego, zmuszona była sprowadzać zabawki z Niemiec i Czech.

Obecnie jednak w kierunku wytwórczości zabawek naczyniono znaczny krok naprzód. Powstało wiele zakładów, wytwarzających w stylu rodzimym piękne zabawki, znajdujące popyt niezależnie od rynku wewnętrznego również i zagranicą, zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych dzięki właśnie swojemu charakterowi zabawki polskiej i ich oryginalności.

Ekspozaty zabawek polskich na Targach Wschodnich i na wystawie polskiej w Gdańsku wzbudziły duże zainteresowanie.

Polski związek wytwórni zabawek i przedmiotów przemysłu artystycznego liczy 15 fabryk zabawek drzewnych, 3 blaszanych, 3 pluszowych, 2 lalek.

Polski związek w listopadzie przed sezonem Bożego Narodzenia mógł dostarczyć zabawek na 250 milionów, podług ówczesnego kursu.

Przemysł przetwórczy.

W kampanji 1922-23 czynnych było 67 krochmalni. Produkcja maki ziemniaczanej wyniesie prawdopodobnie około 31,850 ton, wobec spodziewanej przed kampanją produkcji 59,200 ton.

Suszarnictwo ziemniaczane miało czynnych w bieżącej kampanji 150 suszarni samoistnych. Produkcja przypuszczalnie wyniesie 62 tysiące ton, wobec spodziewanej przed kampanją wyniesie 62 tysiące ton, wobec spodziewanej przed kampanją produkcji 85 tysięcy ton. Przemysł suszarniczy produkuje wyłącznie na eksport.

Przemysł olejowy.

Według danych otrzymanych z 11 olejarni, czynnych jest 5 olejarni, z których jedna zawiesiła pracę z końcem kwietnia. Nieczynnych zupełnie jest 6 olejarni, które do marca rb. jeszcze pracowały. W olejarniach czynnych pracowało 192 robotników wszystkie zatrudniały około 302 robotników

Produkcja w kwietniu i maju wynosiła około 235 ton oleju rzepakowego i lnianego oraz około 1.100 ton makuchów. Jako przyczynę ograniczania produkcji olejarnie wskazują na zakaz eksportu makuchów, oraz niemożność zbycia ich w kraju wskutek zbyt niskiej ceny, przy jednoczesnym imporcie dużych ilości olejów zagranicznych wobec zbyt niskich stawek celnych.

Ekspozaty.

Bilans przesyłek na trzecie Targi Wschodnie dowodzi, iż tegoroczna wystawa była znacznie lepiej obsadzona aniżeli w roku 1922. Na stację kolejową Targów dowieziono w roku bieżącym 212 wagonów z ekspozatami, z czego 29 wagonów ekspozatów zagranicznych, podczas gdy w ubiegłym roku roku przybyło 184 wagonów, z tego 28 z zagranicy.

Gdańsk dziękuje.

Prezydent Rady Portowej w Gdańsku, Reynier wystosował do Zarządu Targów Wschodnich pismo, w którym w imieniu delegacji Wolnego Miasta dziękuje za miłe przyjęcie, zgotowane we Lwowie, oraz stwierdza, że organizacja i powaga Targów Wschodnich wzbudziła podziw wśród delegacji gdańskiej która oczekuje najlepszych wyników tej pierwszej próby nawiązania poważnego kontaktu między Lwowem i Gdańskiem Równocześnie list zaprasza delegację lwowską do

Redaktor odpowiedzialny L. Sobociński.
Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

dla eksploatacja przedsiębiorstwa,

które tymczasowo prowadzone będzie przez to ministerjum.

Sprawdzony zasięg radiostacji

wynosi 12 000 kilometrów

W ten sposób stacja warszawska sięgać będzie do San Francisco, Honolulu, Tokio, pokrywając całą prawie Azję, Afrykę i Amerykę północną.

Po ukończeniu stacji transatlantycznej projektowana jest budowa

radiostacji dla europejskiego zaciągu

(25 kilowatów) system lampkowego. Anteny nowej stacji zawisną na tych samych wieżach na forcie II A. Koszty budowy wobec zapasu posiadanych materiałów będą znacznie niższe.

Prace budowlane rozpoczną się ewentualnie w roku 1924.

Z czerwonej demagogii.

Na złodzieju czapka gore...

„Doniosłem“ zdarzeniem ostatnich dni dla lewicowych pism warszawskich były wiadomości wojskowe, oczywiście zmyślone, mianowicie o rzekomem przeniesieniu poszczególnych dywizji.

I tak czytaliśmy:

„... zarządzone zostało, że do Warszawy przychodzi z Poznania 14-ta dywizja;

do Wilna z Warszawy dywizja 28-ma;

do Poznania idzie z Wilna dywizja 1-sza;

na dół zaś do Włodzimierza Wołyńskiego idzie 7-my pułk ułanów z Mińska Mazowieckiego.“

Plotki te wskazują niezbicie, iż czerwony obóz ma niespokojne sumienie i radby z całego serca wywołać nastrój wśród szerokich warstw, iż rząd obecny w obawie o swoją pozycję zabezpiecza się dyslokacją dywizji...

Przegląd religijny.

Odkrycie dokumentów, dotyczących życia Pana Jezusa.

(Odkrycie w Watykanie.)

W Bibliotece watykańskiej znaleziono w ostatnich tygodniach szereg niezmiernie ciekawych dokumentów z czasów cesarstwa rzymskiego.

Miedzy innymi znaleziono dokumenty z Palestyny z czasów Chrystusa Pana.

Wśród tych dokumentów znajduje się raport policyjny podpisany przez prokonsula czyli namiestnika Judei, nazwiskiem Publiusz Lentulus, poprzednika Pilata w którym Lentulus ostrzega władze rzymskie przed Jezusem Chrystusem.

Prokonsul ów opisuje Chrystusa w następujący sposób:

„Jezus ma długie, jasne włosy, spadające w kędziorkach na ramiona. Broda jeszcze jaśniejsza, rozczesana na dwie połowy. Oczy niebieskie o łagodnym wyrazie, ale chwilami ciskające błyskawice. Wzrost średni, ręce białe delikatne, cera biała ze słabymi rumieńcami. Nigdy nie widziano go śmiejącego się, ale płakał często. Uczniowie którzy idą za nim, nazywają go synem Boga, na co prokonsul zwraca specjalnie uwagę władz rzymskich.“

Dokumenty powyższe odnalazł w bibliotece watykańskiej Papież Pius XI.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Wtorek, Kleofasa męcz. Wschód słońca 5.51. zachód 5.52 Wschód 6.19 zachód 5.56

8

O pomnik dla króla Władysława Warneńczyka.

Towarzystwo polsko-bułgarskie w Warszawie zainicjowało wzniesienie pomnika Władysławowi Warneńczykowi w Warnie i na ten cel otworzyło listę składek, na którą uczestnicy wycieczki bułgarskiej podczas pobytu w Warszawie złożyli pięćdziesiąt dolarów.

Rewizja przebiegu założenia

Towarz. Akc. „Polski Przemysł Gumowy” w Grudziądzu

Mianowani przez Izbę Przemysłowo-Handlową Grudziądzko-Starogardzką rewizorzy zbadali przebieg założenia towarzystwa akcyjnego: „Polski Przemysł Gumowy Tow. Akc.” w Grudziądzu. Sprawozdanie rewizorów wyłożone jest w biurze Izby (Grudziądz, Lipowa 31), gdzie interesowani mogą je przeglądać w godzinach urzędowych od 8 — 3 popoł. do dnia 29 września 1923 r.

Grudziądz, dnia 22 września 1923 r.

6630

Izba Przemysłowo-Handlowa
Grudziądzko-Starogardzka.

Rejonowa Intendencja w Grudziądzu

zakupi
bezpośrednio od producentów jak i mniejszych rolników własnego rejonu dorywcze każdą ilość:

**żyta
pszenicy
cebuli
grochu jadalnego
fasoli
owsa
jęczmienia**

Ceny należy oferować „loko i franko” magazyny Rejonowego Zakładu Gospodarczego w Grudziądzu przy rampie kolejowej w Tarpane (były Park miotaczy min) przyczem ewentualne wyładowanie towaru z wagonu kolejowego i zamagazynowanie ponosi wojsko, względnie „loko i franko” magazyny Rej. Zakł. Gosp. w Grudziądzu przy ulicy Prowiantowej.

Zapłata następuje zaraz po odbiorze towaru po najwyższych cenach rynkowych w Grudziądzu, względnie po cenach giełdowych o ile sprzedający zamierza sprzedać swój towar po cenach giełdowych.

Odbiór dostaw odbywać się będzie codziennie od godz. 8 rano do godz. 15 po poł. w Rej. Zakł. Gosp. w Grudziądzu.

Oferować należy saltać do Kierownictwa Rejonu Intendencji w Grudziądzu pokój 38 i oferować można od 100 kg. wwyż. [6610]

w z. Kierownika Rej. Int.

(—) Zamkowski kpt.

Baczność Automobilści!

Dnia 25 września r. b. o godz. 6 1/2 wieczorem odbędzie się w Bydgoszczy na sali Hotelu pod Orłem ulica Gdańska

Wielkie Zebranie

„Wielkopolskiego Klubu Automobilistów i Motocyklistów” zap. Tow. w Poznaniu celem utworzenia filii w Bydgoszczy. Referat na zebraniu wygłosi wiceprezes klubu p. Czarnecki z Poznania.

Kandydatów na członków oraz sympatyków sportu automobilowego uprasza się o łaskawe przybycie.

Informacji udziela się Bydgoszcz, telef. 1602.

Wielkopolski Klub Automobilistów i Motocyklistów, zapisane Towarzystwo w Poznaniu.

Jabłek Śliwek

bilka wagonów kupi

Fabryka wyrobów owocowych

Huebner i Ska, Fordon

powiat Bydgoszcz. [6396]

„ZAR” Najlepsze „ZAR”
„ZAR” „polskie” „ZAR”
„ZAR” siatki „ZAR”
„ZAR” żarowe

znajdują nabywców w świecie całym,
roznosząc sławę polskiego wyrobu.

Wszędzie do nabycia!!

Szmaty

czyste do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach
Drukarnia Pomorska.

KAWA SŁODOWA
HA-ES-ES
W NOWYM
OPAKOWANIU
W WYBOROWEJ JAKOŚCI
ŻADAKIE WSZEDZIE

HURTOWNIA SPOŁEK SPOŻYWCÓW w POZNANIU
ODDZIAŁY: GRUDZIĄDZ, KATOWICE, GDAŃSK.

Do nabycia w wszystkich księgarniach oraz kioskach kolejowych:

treściwie ujęta, bardzo sumiennie na podstawie uchwał Akademii Umiejętności zebrana praca Janiny Sulerskiej obejmująca zasady pisowni oraz uwzględniająca pospolite błędy językowe, zanieczyszczające naszą mowę, p. t.

Jak pisać *bezbłędnie* po polsku

Cenę egzemplarza, oprawnego w trwałą tekturę, wyznaczaliśmy pragnąc uprzystępnić to bardzo pożyteczne i aktualne wydawnictwo szerszym warstwom obecnie na Mkp. 15 300.

SKŁAD GŁÓWNY:

Polskie Towarzystwo Księgarni Kolejowych „RUCH”,
w POZNANIU, ulica Franciszka Ratajczaka 36.

PP. Księgarzom: 0,85 z 1/4

Sprzedaż

Sprzedam [7835]
piecyk żelazny
i inne rzeczy Lipowa
nr. 31, IV piętro.

Sprzedaż:

piecyk naftowy
gitare i t. d. [7816]
Ogrodowa 26. I p.

Czarne długie

pióro czaple
(reihner) na sprzedaż
Chelmińska 70, part.

Rower damski

wózek dziecięcy, hu-
stawka, krzesło, wan-
na kąpielowa, trze-
wiczki dziecięce,
piasek męski, ubra-
nie, buty, na małą no-
gę do sprzedania So-
bieskiego 9, ptr. 7832.

Do sprzedania

7841
rzeczy domowe
„kuchenne
z powodu wyjazdu
Grudziądz, Tuszewo 24

Okazyjnie do sprzedania

rower męski prawie no-
wy, maszyna damska,
palto zimowe krótkie,
futerkę, piasek rzeźniczy
i maszynę do krajania
szynki. Blizsze wiado-
mości ul. Pańska 1, I p.
od 4—7 godz. po poł.

Kupna

Kartofle

jadalne, sortowane oraz
słomę prasowaną
siano prasowane
sieczone 7836

kupuje za natychmiastową
zapłatą każdą ilość
Alfred Reiff, Grudziądz,
Droga Łąkowa 1.

Dobrze utrzymany

fortepian

celem kupna po-
szukuje J. Bendig.
Kościełski 38, I.

Posady

Buchalter

dzielny w swoim zawo-
d. poszukuje w godz. popoł.
zajęcia. Zgł. Poście re-
stante Z. M. 61692
Grudziądz. [7839]

ORGANISTA

muzyki i dyrygent, po-
trzebny od 1. XI. br.
przy kościele faryum w
Grudziądzu. Tylko pier-
wszorządne sily mogą
być uwzględnione. Zgło-
szenia z kopjami świa-
dectw, których się nie
zwraca, przyjmuje
Dozór kościelny
paraf. św. Mikołaja;
ks. Dembek.

Ajentów

do sprzedaży węgla

za przewijają
poszukuje się.
Piśmienne oferty
pod nr. 4010 do
binra [6611]
ogłoszeń C. B. Express
Bydgoszcz.

Kowal - maszynista

częściowo z swoimi na-
rządami, dzielny i pe-
wny w swym zawodzie,
obeznany z prowadze-
niem maszyn, potrzebny
od 1. 10. 1923. do Domu
Linowiec, p. Kornalowo.

Poszukujemy od zaraz
starszej zaufanej oso-
by dla nadzoru admi-
nistracji i magazynów.
Uwzgl., tylko osoby po-
nad 50 lat, najch. urzę-
dnik pensjonow. Of. złożyć
w fir. Lwypopol 23 Stycznia 1.

Oficer poszukujący

natychmiast na swoje go-
spodarstwo blisko Gru-
dziądza samodzielnego
gospodarza
Zgł. do Gł. P. pod nr. 7833.

Poszukuję skromnej

gosposi

i dwie porządne
służące

do kuchni na wieś od
1-go października Zgło-
szenia do Głosu Po-
morskiego pod nr. 6626.

Poszukuję od 1. X.

posady jako
zarządczyni-gospodyn

znająca się na wszyst-
kich w zakres gospod.
wchodzących pracach.
Łask. oferty prosi Ig.
Urbaniski, Grudziądz,
Nadgórna 32 I. [7834]

Potrzebna od 1. X.

wzgl. później doświad-
czona starsza [6625]

sprzedawaczka

do oddziału towarów
krótkich wlad. język.
polsk. i niem. Zgł. upr.
z odpis. świad. i poda-
nie pretensji. Julius
Schreiber, Choj-
nice, Rynek 17.

Mieszkania

Pokoju

dobre umeblowanego
poszukuję w okolicy pa-
ru miejskiego. Pożąda-
ne z oddzielnym wej-
ściem. Oferty proszę na-
d. syłać do eksped. Głosu
Pom. pod nr. 7843.

Poszukujemy od 29.

bm. dla naszego wice-
majstra (kawalera)

pokoju

umeblowanego

możliwie przy Tuszew-
skiej Grobli. — Zgłosze-
nia do Pomorskich Za-
kładów Ceramicznych,
Tuszewska Grobla. [6613]

5 pokojowe

mieszkanie

z wszelkim komfortem
do wydzierżawienia.
Informacja w „Głosie
Pomorskim” [7836]

Zguby

Zgubiłem

portfel

zawierający książkę
wojskową i wykaz oso-
bisty na nazwisko Jaku-
bowski Jan, za wynag-
rodzeniem proszę od-
dać J. Jakubowski
Grudziądz, ul. Chel-
mińska 69. [7821]

Baczność!

Suka czarna

(wilezyca), 6 miesięcy
stara, z kagańcem, [6628]

zaginęła.

Za wysoką nagr. zwrócić

Sikorski, dworzec

Grudziądz.

Różne

Kino Korsor

2 sensacje!

Faworyt śmierci

z Albertem,
włoskim Eddie
Pollo w 6 akt.

Spadek Mandaryna

Nader wesola
komedia świ-
niarka w 4 akt.

W środę o godz. 4:

Przedstawienie dla dzieci

Jadąc z Grudz. do Pozn.

skradziono mi na stacji

Gniezno w nocy dn. 23 9.

br. papiery wojsk.

na nazw. Franc. Draguna.

Uczciw. znalazcę uprasz.

o zwrot podadr. ponylej

pod. Majętaość Janowo.

poczta Radzyn, p. Grudz.

Udzielam LEKCJI

jęz. polskiego Józ. Wy-

bickiego 47 II Szlakowne

KINO-TEATR „APOLLO”

Od dziś dalsze 9 aktów

„Czerwona rekawiczka”

Serja IV

[6627]

Początek punktualnie o godz. 8.40

Kupię większą ilość zdrowych jadalnych

ziemniaków

7842
w pobliżu Grudziądza, odbieram własne-
mi wozami, z dalszych okolic kupię loco
stacja załadowania. Upraszam o nadesła-
nie próbkowanych ofert pod adresem
Władysław Głowka, Grudziądz, Linowa 99, Telefon 306.

KUPUJEMY [6614]

jabłka, gruszki i śliwki

w większych ilościach ewentual-
nie w ładunkach wagonowych

KUPCY

którzy się obowiązują regularnie

dostarczać, mają pierwszeństwo.

Chojnicka Wytwórnia Win Owocowych

i tłoczarnia soków owocowych

A. KĄMIERSKI I SKA., Chojnice, Pomorze.

MAJĄTEK ZIEMSKI

200 do 1000 morgów na Pomorzu

poszukuje

bezpośrednio nabywcę. Łaskawe

zgłoszenia z podaniem obszaru i

ceny upraszam do Ekspedycji ni-

niejszego pisma pod nr. 6629.

Siano - Słoma!

Kupuję każdą ilość siana i słomy
w stanie prasowanym i luźnym po naj-
wyższych cenach dziennych. Odbiór
od dostawców z własną zwózką co-
dziennie od 8—3 godz. w magazynach
w Tuszewie. Waga na miejscu. [6594]

Paweł Witkowski, Grudziądz

Plac 23 Stycznia 4/5. Telefon: 28 i 352.

Nie sprzedawajcie!!

żelaza!!

nie przekonawszy się wpierw, że najwyż-
sze ceny płaci [7536]

A. Cafft, Koszarowa 5/9.

Telefon 508.

Najlepszy środek do prania

Wszędzie do nabycia

Oszczędza pracę i pieniądze

Chem. fabryka Czesława Nagórskiego

Starogardzie (Pomorze)

Fabryka Pończoch

Lucjan Stekiewicz

Grudziądz, Grobliowa (Pl. Kąpiel.)

(przy moście, naprzeciw gmn. żeńskiego)

wyrobia znanej dobroci

swetry damskie wełn. oraz skar-

pety i pończochy wełn. i bawełn.

od najdroższych do najtańszych w naj-

rozmaitszych kolorach i polecam takowe

w wielk. wyborze po cenach bezkonkur.